

REVICE UBOŽCANE, BUŽCA ONA, BUŽEC SILNI BIBLIO

Vladimir Gajšek

Predknjižnični utrinek vsakdanji

Srečam zjutraj ravnateljico Knjižnice pa ji dejem pred dvigalom, kako bi bilo lepo in dobro in urejeno, ko bi osebe moškega in ženskega spola, ki zahajajo v imenitne prostore, tudi knjige s priročnih polic, ko jih prenehajo brati, devale spet na police, odkoder so jih vzele. Te osebe in osebe so namreč vsi s statusom študenta Univerze v Ljubljani. Knjige pa je potrebno na vsak način deti na polico, od koder so jih vzeli, ko je konec bere... Saj ne morejo biti vendar tako zanikrno zanemarjene in da ne bi vedele, da je treba za seboj pospraviti, si rečem.

Presenetljiv je ravnateljčin uradni odgovor in se glasi: »Še celo je bolje, da knjige puščajo kar tam na mizah naokoli, saj knjig sicer ne bi dali na svoje mesto, od koder so jih vzeli s polic! Mnogi so namreč navajeni, da v drugih knjižnicah dajejo knjige na vozičke..., tam pa so knjige celo mešane...«

»Torej imajo res nizek in zelo nizek IQ,« dejem ravnateljici Knjižnice, saj je izrazila stanje ne le kulture, kako da ravnajo osebe s statusom študenta ali študentke s knjigami, marveč jih ne bi znale podati spet na polico, od koder so jih bile vzele, če odmislim, da imajo itak tudi amnestične epizode – ali rečeno po domače: da so spozabne in da ne vedo, kje so kaj vzele... Sicer na policah vidiš označene police, npr.: GLASBA, NARAVOSLOVJE, FILOZOFIJA, TEHNIŠKE VEDE, FILM, ARHITEKTURA, ARHEOLOGIJA, ZNANSTVENA FANTASTIKA, UMETNOSTNA ZGODOVINA, ZGODOVINA UMETNOSTI, POLITIKA, PRAVO, PSIHOLOGIJA IN PEDAGOGIKA, BIOGRAFSKI LEKSIKONI, LITERARNA VEDA, MEDICINA, med jezikovnimi leksikoni, enciklopedijami, priročniki, ki jih lahko jemljejo osebe s statusom študenta s polic, pa so: ALBANSKI JEZIK, ANGLEŠKI JEZIK, BOLGARSKI JEZIK, ČEŠKI JEZIK, FRANCOSKI JEZIK, GRŠKI JEZIK, HRVAŠKI JEZIK, ITALIJANSKI JEZIK, LATINSKI JEZIK, MADŽARSKI JEZIK, NEMŠKI JEZIK, POLJSKI JEZIK, PORTUGALSKI JEZIK, ROMSKI JEZIK, RUSKI JEZIK, SLOVAŠKI JEZIK, SLOVENSKI JEZIK, SRBSKI JEZIK, ŠPANSKI JEZIK – in če si ali ko si vzame primeroma oseba s statusom študentke v roké knjigo z določno označene police, ji je pripisana vnaprej polpismena ali vsaj funkcionalno četrpismena pozaba, da se ne bi utegnila morda celo spomniti, od kod neki, s katere police je že vzela knjigo? SLOVENSKI JEZIK – zgornja polica, - SLOVAR SLOVENSKEGA KNJIŽNEGA JEZIKA, težka knjiga, po obsegu 1714 strani drobnega tiska v treh stolpcih..., kdo bi vrnil tako težko knjigo spet na polico, od koder jo sicer vzame, kakor se osebi s statusom študenta pač zljubi...?

Ampak ne, revše ne ve, da bi naj vrnilo knjigo na označeno polico, včasih si nadevajo na mize celo več knjig, da je videti »imenitnejše« in »bolj učeno«, sicer pa zahajajo v knjižnični pajzl kadit in cele dneve čvekat, v smradno Kadilnico..., od koder se zlasti pozimi skozi odprta drsna vrata vali tobačni itd. dim ter je zasmrajeno, da nekadilnim osebam gre na bruhanje. Ampak kaj bi to, pajzli pač morajo biti, še zlasti za osebe, ki imajo pač očitno menda zmanjšan IQ, pa tudi po značaju so sposobne vsakega podtikanja in krega in prepira ter so predrzne.

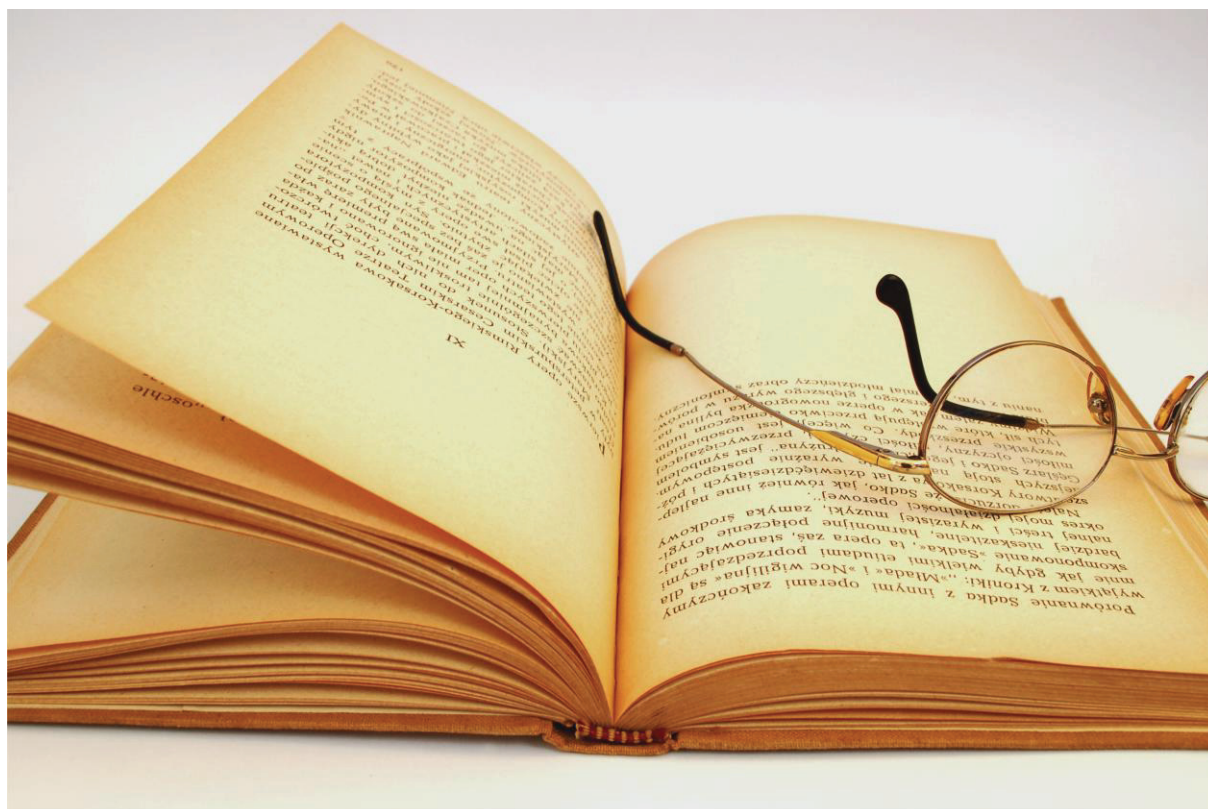
Nenavadno se mi je le dozdevalo, da ravnateljica Knjižnice opravičuje češ nevednost oseb z uradnim statusom študenta v Ljubljani, ki da ne bi vedele ne znale postaviti knjig, od koder so jih z jasno in določno označenih polic vzele. V bistvu se takim začvekanim osebam nič ne ljubi, sem si rekel... Včasih vzamejo primeroma latinsko-slovenski slovar, knjige še odprejo ne, ker pač niti ne sanjajo o kakem latinskem jeziku in ne vedo o antiki in helenizmu nič, ampak »imenitno« pa je le...

Epilog:

Ravnateljici Knjižnice tokrat nisem izrekel jezikoslovno socialne klasifikacije po izražanju zlasti osebic ženskega spola s statusom študentke, ko se na ves glas kdaj – kot včasih babe pri studencu – obregujejo in se obrekljivo med seboj zduhovičeno nagovarjajo, kajpak s potrebnimi ustnimi mašili:

1. kurčevke (vse jim gre na kurac, kar seveda rade ves čas izražajo z vrivki, toda le z ubesedenim »kurcem«)
2. pizdarijke (te nenehno pizdarijo, češ »pizda« sem, »pizda« tja, da poudarjajo morebitni kompleks penisa ali umanjkljaj ter srbečico plačljive candraste želje)
3. za/jebanke (nenehno se jim vse »jebe« in je vse »za/jebano«, s čimer izražajo, česa jim očitno manjka kot v Elektrinem kompleksu).

Omenjene tri jeziko(slo)vne kvalifikacije so javno izražene v prostoru pred izposojajo..., kjer tudi osebe obeh spolov in s statusom študenta kdaj le prigriznejo malico, sicer pa, kot zatrjujejo med jezikovno omenjeno klasifikacijo, hodijo obedovat v boljše restavracije...

Ampak knjig, no, knjig pa ne položijo spet na določno označene police ter jih puščajo razmetano po imenitnih mizah v imenitni Knjižnici, duševne bužce in še bolj duševni bužci, ki bodo kmalu imeli diplome, magisterije in doktorate, kajti veleslavni so novi časi učenosti in študija na Slovenskem!